

systembevareren. Det var en tale fuld af forsvar for det eksisterende system fra en minister, som kommer fra et parti, der gik til valg på sloganet »Tid til forandring«.

Her blev hældt én stor spand cement ud over hele systemet – eller beton, eller hvad det nu kan være, hurtigtstørknende oven i købet, havde jeg indtryk af. Kan det være rigtigt, at det her er det bedste, ministeren kan komme med? Kan der ikke være et eller andet håb i mørket?

Jeg bliver nødt til at spørge, om ministeren ikke har lyst til at uddybe bare en anelse, om der ikke kan være andre initiativer undervejs, ellers har jeg simpelt hen, må jeg sige, et indtryk af, at det her ikke kan være noget, som ministeren selv har skrevet. Det må være noget, systemet har skrevet og proppet ned i halsen på ministeren, og som han så har læst op her efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, man må jo undres. Jeg tror, ministeren sagde, at det var tankevækkende. Og når jeg siger det med at undres, så er det sådan set, fordi den tale, som ministeren holdt her, jo netop var en tale, hvor der, som også hr. Anders Samuelsen har påpeget, var nogle interesser, som man gik ind og dækkede. Her var al snakken om frihed og hele den der historie, som vi hørte omkring eksklusivaftaler, som også er et led i et overenskomstaftalesystem, fuldstændig væk. Her så vi hykleriet udspille sig i fuldt flor.

Men jeg forstår godt ministeren. Når man har et overenskomstsysteem, og man har et aftalesystem, så skal man være forsigtig, og derfor var jeg glad for, at ministeren var forsigtig. Men jeg havde bare ønsket, at der havde været den samme forsigtighed over for afskaffelsen af eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, sådan kan livet jo være underfuldt en gang imellem. Jeg vil bare sige, at jeg finder, at hvis man skal erstatte det nuværende feriesystem med et andet, så ville det set fra mit synspunkt være ønskeligt, om man kunne gennemføre et system, hvor lønmodtagerne fik udbetalt deres feriepenge, og så måtte de selv spare op til den ferie, de ville holde, og så var den potte sådan set ude. Så var vi fri for formynderi og umyndiggørelse af mennesker.

Men nu er det sådan, at der findes regler om, at vi skal sikre, at feriepenge er til rådighed, når ferien skal holdes, og så skal der ærlig talt efter min opfattelse være nogle helt afgørende betingelser til stede, for at vi skulle ændre det her system, som arbejdsmarkedets parter har udtrykt tilfredshed med, og som vi ikke hører de store klager over i det daglige.

Så kan jeg forstå, at hr. Ole Vagn Christensen ønsker, at jeg skal foreslå nogle forandringer i feriepengesystemet, og nu vil jeg da gerne høre, hvad det er for nogle forslag, hr. Ole Vagn Christensen efterlyser fra mig.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu fik vi da i det mindste en lille flig af en fornemmelse af, hvad ministeren ideelt set godt kunne ønske sig.

Så kunne jeg godt have lyst til at opfordre ministeren til at sige det til sit system og tilføje: Det her er det, som jeg optimalt gerne vil have. Så kan der være nogle forhindringer, EU-regler eller noget, som gør, at vi ikke kan få det hundrede procent, som jeg gerne vil have, men prøv og kig konstruktivt på det i stedet for kun at komme til mig med argumenter om, hvorfor tingene ikke kan lade sig gøre. Prøv at hjælpe mig med at finde nogle veje til, hvordan tingene kan lade sig gøre, til, hvordan jeg som minister kan imødekomme Det Radikale Venstre og ikke kun Det Radikale Venstre, men også den stribe af arbejdsmarkedsordførere, der var, før jeg blev minister.

Kl. 18.45

Vi har jo citater fra den ene Venstreordfører efter den anden, som har sagt, at vi skal gøre op med det her formyndersystem, at vi skal gøre det ene og det andet. Siger ministeren i bund og grund, at de talte mod bedre vidende, eller talte de bare om noget, de ikke havde forstand på?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg havde ikke noget at udsætte på ministerens tale, det var faktisk det, jeg sagde. Jeg sagde, at ministerens tale var en god tale. Den forklarede, hvad der er virkelighedens verden.

Men jeg manglede den virkelighed, da vi diskuterede, hvad det er for nogle beskyttende foranstaltninger, man skal have over for de uorganiserede, så de ikke kan undergrave det for de organiserede. Det mangler jeg stadig væk et svar på, for det er jo også et led i overenskomst- og